

Can Grau

La Roca del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carretera de Vallderiolf (BV-5159), km. 0, 08430
Emplaçament A ponent del terme, al sud del barri de La Torreta
Alçada: 145 m

Coordenades:

Latitud: 41.5953
Longitud: 2.29973
UTM Est (X): 441639
UTM Nord (Y): 4605081

Classificació

Número de fitxa 08181-215
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XVII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'exterior està un xic descuidat i l'arrebossat i pintat s'està perdent.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (PGOU 8-5-91)/AEA 50 m. (PEP 2011)
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: 08180A02600018
Autoria de la fitxa Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa: dt., 08/03/2011 - 01:00

Descripció

Edifici de grans dimensions i complex producte de diferents reformes i ampliacions. La construcció es troba aïllat entre camps de conreu i la carretera BV-5159, també dita de Vallderiolf. L'edifici primigeni és de planta basilical orientada a llevant i consta de tres plantes, tres crugies i una teulada a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana principal. Per sobre de l'edifici s'erigeix una torre de planta quadrangular amb teulada a quatre vessants que es troba al centre de l'edifici. Les obertures que presenta aquesta edificació són d'arc a nivell excepte el portal d'accés que és d'arc de mig punt. Cal esmentar que a sobre la teulada es pot apreciar un campanar de cadireta. A la seva façana sud se li adossa un cos de planta rectangular que presenta una galeria porticada amb obertures d'arc de mi punt que es troba orientada a migdia. A escaigs metres al nord de l'edifici principal, sense estar adossats al cos primigeni, es troben fins a tres edificis adossats entre ells de planta rectangular amb teulada a dues vessants que no tenen cap tret rellevant, excepte que la unió entre ells fan crear un tancat a mode de patí interior. A la façana de tramuntana de l'edifici primigeni s'adossa un cos rectangular amb teulada a dues vessants sobre el que es pot apreciar una torre quadrangular amb teulada a quatre vessants. A tramuntana d'aquest s'adossa un altre cos també de planta rectangular, encara que més gran que aquest últim. Aquest consta de planta baixa, primer i segon pis i presenta una teulada a quatre vessants amb el carener paral·lel a la façana principal, que en aquest cas és la de tramuntana. Les obertures de la façana principal són rectangulars i adornades amb un guardapols d'estil geomètric. A l'alçada de l'entrada principal presenta un petit cobert recolzat sobre unes columnes i coronat per una terrassa a la que es pot accedir des del primer pis. Tota la construcció es troba arrebossada i en alguns edificis també pintada, encara que en general les façanes han perdut la pintura i algunes també l'arrebossat.

Observacions:

Queda afectat per la carretera de Vallderiolf BV-5159.

Història

Els orígens de Can Grau semblen remuntar-se fins l'època medieval, donat que ja al segle X és esmentada la Vil·la Auriulfus, que hom identifica amb l'heretat. Encara així no es s'han trobat notícies històriques ni documents d'aquesta època, però no obstant, tipològicament l'edificació s'ha d'enquadrar en el segle XVII o principis del XVIII. Vers el segle XIX la finca fou adquirida pel marquès de Santa Isabel, justament després de la desamortització de Mendizàbal, i es possible que fos expropiada a alguna comunitat religiosa, encara que es no es coneix amb certesa. A partir d'aquesta adquisició s'endegaren diferents millores estructurals, com la construcció d'un nou camí per facilitar l'accés a la nova construcció que s'edifica sobre Can Grau, així com per a modificar i unificar l'arquitectura de postres i finestres de la Residència i de Can Grau, amb els relleus i sortints que encara es poden veure avui dia. Aprofitant aquestes obres també es dissenyà l'actual parc-bosc que acull arbres centenaris. En el temps de la guerra Civil Can Grau fou abandonat, i quedà a càrrec del masovers. S'ha d'esmentar que vers el 20 de juliol de 1936 la capella fou destruïda. Vers el 1938 s'instal·là una escola d'oficials del Cos de Seguretat de l'exèrcit de la República que cessà el 10 de gener de 1939. Després de la Guerra Civil l'edifici retornà a les mans dels seus antics propietaris, el marquesos de Santa Isabel. Actualment a l'edifici de Can Grau hi habiten la comunitat de les Carmelites Descalces que la compraren, vers el 1977, al senyor Felipe Ricart, marquès de santa Isabel, per una quantitat de 8 milions de pessetes. La finca, amb una extensió de 17000 m2, fou s'adquirí amb la intenció de traslladar la comunitat que residia en la casa del Blanqueig a Granollers. Vers el 16 de juliol de 1978 la comunitat abandona la casa del Blanqueig a Granollers, encara que la inauguració oficial del monestir no fou fins el 25 de març de 1979. Des de la seva inauguració el monestir començar diferents obres que finalitzaren vers el 200 amb la construcció del noviciat. Entre altres obres destaquen la construcció de l'església amb el cor i la construcció de cel·les ves el 1987. Per últim esmentar que el 1994 es pintaren les façanes del monestir.

Bibliografia

AGRO'90 S. L (n. d): Pla Especial del catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable susceptibles de reconstrucció o rehabilitació en t.m. de la Roca del Vallès. Ajuntament de la Roca del Vallès, La Roca del Vallès. MASSAGUÉ I TORNÉ, J. M. [coord.] (2011): Pla especial i catàleg del patrimoni de La Roca del Vallès. Ajuntament de la Roca del Vallès, La Roca del Vallès. MONESTIR DE LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT i SANT JOSEP ORIOL (2005): El monestir de Carmelites Descalces: Un testimoni al cor del Vallès. Santa Eulària de Ronçana, Vallès Oriental.

